

[Niels Anker Koføed]

Dronningborg, som har forsket og udviklet kossalt. De gik ned på det. Jeg tror, problemet mere er, at vores erhvervsstruktur er således, at man har vanskeligt ved at præstere den forskning i erhvervsvirksomheder, som andre kan.

Svenskerne har store virksomheder. Det har vi ikke. Jeg tror mere, det er dér, at sandheden ligger.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hvis vi fulgte hr. Behnkes opskrift, ville Danmark være et kulturelt fattigere land. Det forventer jeg ikke hr. Behnke kan forstå. Vi ville også være et økonomisk fattigere land. Jeg troede dog, at det på det plan var muligt at argumentere med hr. Behnke.

Jeg bemærkede, at hr. Behnke overhovedet ikke kommenterede de tre eksempler, jeg nævnte. Jeg skal blot anbefale, at hr. Behnke besøger nogle af de forskningsvirksomheder, vi faktisk har, og spørger, om de mener, vi kan klare os alene med kontraktforskning, eller om vi ikke også har brug for fri grundforskning. Jeg tror, at hr. Behnke får et meget kontant svar.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Nu skal denne debat ikke udvikle sig til et ideologisk slagsmål mellem hr. Rahbæk Møller og undertegnede. Men hvis hr. Rahbæk Møller hører efter, er det, jeg gør opmærksom på, at grundforskningen skal finansieres af en øget omsætning, en øget omsætning på kontraktforskning, så der bliver et afkast, hvor forskerne frit kan disponere og foretage grundforskning, men vel at mærke en grundforskning, som er i overensstemmelse med de ønsker, der er i de erhvervsvirksomheder, som hr. Rahbæk Møller refererer til.

Vi tror ikke på, at vi bliver et rigere samfund af, at vi skærer kagen op i mindre stykker i slagsmål om, hvem der skal have af kagen. Vi tror på, at vi får et rigere samfund ved at gøre kagen større.

Elisabeth Arnold (RV):

Når man lytter intenst til den lange række af ordførere, der har været på talerstolen før mig, må man sige, at de har været enige om i hvert fald én ting: at Danmark forsker for lidt.

Der har også været megen enighed om, at der ikke i ministerens redegørelse er givet nogle klare løsninger på, hvad vi gør ved det. I øvrigt tror jeg nok, at alle ordførerne har haft synspunkter om, hvilke aspekter af forskningen det er galt med. Jeg kan erklære mig enig i nogle af stort set alle ordførernes synspunkter, og det vil jeg komme ind på i det næste.

Generelt vil jeg sige, at undervisnings- og forskningsministerens redegørelse er meget erhvervsrettet. Det er udmærket, for det skal den også være. Erhvervslivet forsker for lidt, siges det. Det er muligvis også rigtigt, men der siges meget lidt om forskningens natur. Man kan godt blive lidt bekymret, når man tænker på, at et stort dagblad for et par dage siden havde en leder, hvor de skrev, at forskning skulle være nyttig, og forskning skulle kunne udnyttes. Forskning for forskningens egen skyld var meningsløs.

Sådan en bemærkning vil jeg gerne høre forskningsministerens kommentar til. Jeg håber ikke, det er forskningsministerens indstilling, at det skal være sådan.

Forskning for forskningens skyld er jo netop det, der er forskningens inderste væsen. Det er at finde svar på spørgsmål, som mennesker stiller til naturens indretning, til begivenheder i fortid og i nutid og derved måske at kunne få nogle pejlinger på, hvad der vil ske i fremtiden.

Vi kan ikke vide – på grundlag af den forskning, vi sætter i gang nu, og den, vi har i gang nu – om den vil blive nyttiggjort, om den vil blive interessant om 10, 20, 25 år.

For 10 år siden var der en britisk nobelpristager, som fik nobelprisen for et arbejde, han havde udført for 20 år siden. Det var blevet miskendt på bjerget. Han havde forladt sit universitetsjob og var taget ud på landet og havde begravet sig med sine knuste drømme, og så 20 år efter fik han pludselig nobelprisen, fordi det viste sig, at hans forskning havde været ganske enestående. Derfor kan man ikke altid vide, om det er nyttigt, eller om det er umiddelbart anvendeligt, det, man sætter i gang.

OECD's rapport er anvendt som afsæt for at beskrive, at Danmarks erhvervsliv forsker for lidt. Det er også muligt, det gør det, men jeg vil gerne sætte spørgsmålstegn ved beregningsmåden, ved opgørelsesmetoden. Man taler om kroner og øre, man taler om procent af bruttonationalproduktet, men man taler ikke om,